

незалежної думки про її достовірність та правдивість. Ревізор використовує різноманітні методи, такі як аналітичні процедури, перевірка внутрішнього контролю, детальні перевірки та перевірка документації, що підтверджує операції та транзакції. Крім того, ревізор може залучати сторонніх експертів, виконувати фізичний огляд майна та обладнання, а також перевіряти підтвердження від сторонніх осіб. Загальна мета ревізії – забезпечити високий рівень впевненості в достовірності фінансової звітності, що дозволяє користувачам фінансової інформації вірити в її об'єктивність та надійність. Аудиторський висновок, узагальнюючи результати ревізії, містить висновки ревизора щодо відповідності фінансової звітності прийнятим аудиторським стандартам та відмічає будь-які застереження або зауваження, які виявлені в ході ревізії.

Список використаних джерел:

1. Блінова В. С., Горобець В. О., Романова О. Г. Аудиторська діяльність в Україні: організаційні та професійні аспекти: монографія. Вид-во: Центр учбової літератури, 2017.
2. Копічинська Л. І. Аудит: підручник. Вид-во: Наукова думка, 2019.
3. Донцова С. О., Гузьяк М. В., Карпенко О. М. Організація та проведення аудиту: підручник. 2018.
4. Гладченко О. В. Аудиторський процес: теорія, методика, організація: монографія. Вид-во: Видавничий дім «Ін Юре», 2016.

РАЗУМОВА Ганна Вікторівна,
професор кафедри аналітичної
економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор економічних наук, доцент
ХМАРА Олена Олегівна,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Продовольча безпека України в умовах війни є однією з важливих проблем, яка стала актуальною після початку конфлікту на сході країни. Війна спричинила значні збитки в сільському господарстві, знизилася продуктивність ґрунтів, зменшилася кількість худоби та птахів, а також були позбавлені можливості працювати на полях та займатися рибальством.

Завдяки роботі уряду, вдалося забезпечити часткову стабілізацію ситуації з продовольчою безпекою. Для цього були прийняті заходи щодо підтримки сільського господарства, відновлення зруйнованої інфраструктури, зменшення податків на землю та забезпечення фінансової підтримки фермерів.

Також були введені програми державної підтримки соціально вразливих груп населення, щоб забезпечити їм доступ до продуктів харчування. Уряд також домовився про поставки харчових продуктів з інших країн-партнерів, щоб забезпечити населення необхідними продуктами.

Проте, не зважаючи на заходи уряду, продовольча безпека залишається серйозною проблемою для України в умовах війни. Велику роль в цьому відіграє зниження продуктивності сільського господарства та відсутність достатньої кількості сировини для продовольчої промисловості. Тому, далі потрібні системні рішення, щоб забезпечити стійку продовольчу безпеку країни [1].

Для забезпечення стійкої продовольчої безпеки України в умовах війни, потрібно вжити ряду заходів, таких як:

1. Підтримка сільського господарства: важливо забезпечити фермерів необхідними інвестиціями, земельними ресурсами, технологічними засобами та фінансовою підтримкою. Такі заходи допоможуть збільшити продуктивність землі, збільшити врожайність та забезпечити населення необхідними продуктами харчування.

2. Розвиток малого сільського господарства: важливо підтримати розвиток малих фермерських господарств, які забезпечують необхідні продукти харчування місцевого населення. Для цього можна ввести державні програми підтримки малих фермерських господарств та допомогти їм знайти ринки для збуту своїх продуктів.

3. Збільшення кількості місцевих продуктів: для забезпечення стійкої продовольчої безпеки важливо збільшити кількість місцевих продуктів та зменшити залежність від імпорту. Для цього можна підтримувати розвиток малих фермерських господарств та збільшувати обсяги виробництва національних продуктів.

4. Впровадження новітніх технологій: важливо впроваджувати новітні технології в сільське господарство, щоб забезпечити більш ефективне використання землі, підвищити якість вирощуваних продуктів та зменшити вплив виробництва на довкілля.

5. Підвищення обізнаності населення: важливо підвищувати обізнаність населення про здорове харчування та забезпечення правильного споживання продуктів харчування. Для цього можна проводити інформаційно-освітні кампанії та навчальні заходи.

6. Забезпечення безпеки продуктів харчування: важливо контролювати якість продуктів харчування та їх безпеку. Для цього можна проводити регулярні перевірки якості продуктів, встановлювати необхідні стандарти та норми якості, а також контролювати їх дотримання.

7. Розвиток інфраструктури: важливо розвивати інфраструктуру, яка забезпечує зберігання та перевезення продуктів харчування. Для цього можна будувати нові склади та магазини, забезпечувати необхідну техніку та транспорт.

8. Забезпечення доступності продуктів харчування: важливо забезпечити доступність продуктів харчування для всіх верств населення, зокрема для соціально-вразливих груп населення. Для цього можна ввести державні програми підтримки, які забезпечать безкоштовну або надзвичайно дешеву продукцію для цих категорій населення.

9. Розвиток власного сільського господарства: важливо розвивати власне сільське господарство, яке забезпечуватиме внутрішній ринок продуктами харчування та зменшуватиме залежність від імпорту. Для цього можна проводити програми підтримки сільського господарства, розвивати нові технології та методи вирощування, забезпечувати доступ до кредитів та інших ресурсів.

10. Співпраця з міжнародними партнерами: важливо взаємодіяти з міжнародними партнерами та організаціями, які займаються продовольчою безпекою. Це може включати обмін досвідом та технологіями, фінансову та технічну підтримку, а також спільні проєкти.

Загалом, продовольча безпека України в умовах війни є складним та багатогранним завданням, яке вимагає комплексного та системного підходу. Необхідно постійно працювати над удосконаленням існуючих систем та механізмів, розробляти нові рішення та стратегії, взаємодіяти з усіма зацікавленими сторонами та забезпечувати належний рівень безпеки продуктів харчування для населення.

Стійка продовольча безпека в умовах війни можлива за умови вжиття комплексу заходів на різних рівнях – державному, регіональному та місцевому. Необхідно також розуміти, що продовольча безпека є динамічним поняттям і вимагає постійного моніторингу та адаптації до змін в економічному, соціальному та політичному середовищі [2].

В умовах війни продовольча безпека стає ще більш актуальним питанням, оскільки на війні може бути порушено інфраструктуру, знищено майно, а також втратити можуть бути працюючі в аграрному секторі. В таких умовах може збільшуватися інфляція, вартість продуктів харчування може зростати, а населення може відчувати недостатність продуктів харчування.

Тому важливо також забезпечувати ефективне функціонування системи доставки продуктів харчування в умовах війни, забезпечувати належний рівень санітарних та гігієнічних умов на ринках та в супермаркетах, контролювати якість та безпеку продуктів харчування, забезпечувати доступність продуктів харчування для усіх верств населення, включаючи вразливі групи.

Нарешті, важливо забезпечувати належний рівень освіти та інформаційної підтримки населення щодо питань продовольчої безпеки, оскільки належне знання сприятиме зменшенню ризиків для здоров'я та допоможе уникнути ситуацій, які можуть поставити під загрозу безпеку продуктів харчування [3, с. 311].

Отже, продовольча безпека України в умовах війни є важливим та складним завданням, яке вимагає комплексного та системного підходу. Забезпечення безпечних та доступних продуктів харчування для населення є пріоритетним завданням влади та суспільства. Для досягнення цієї мети необхідно розвивати відповідну інфраструктуру, удосконалювати законодавство, забезпечувати доступ до кредитів та інших ресурсів, проводити програми підтримки сільського господарства, впроваджувати нові технології та співпрацювати з міжнародними партнерами. Тільки таким чином можна забезпечити належний рівень безпеки продуктів харчування для населення та підвищити рівень продовольчої безпеки в країні.

Список використаних джерел:

1. Кулеба Д. Україна зміцнює роль гаранта світової продовольчої безпеки. Офіційний сайт МЗС України. 2021. URL : <https://www.kmu.gov.ua/news/dmitro-kuleba-ukrayina-zmicnyuye-rol-garanta-svitovoyi-prodovolchoyi-bezpeki>.
2. Україна та глобальна продовольча безпека в умовах війни: аналітичний огляд. Національний інститут стратегічних досліджень. 2022. URL : <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/ukrayina-ta-hlobalna-prodovolcha-bezpeka-v-umovakh-viyny>.
3. Мостова А. Д. Стратегічне забезпечення продовольчої безпеки України. Х. : Вид-во «Точка», 2019. 311 с.
4. Іванов С. В. Продовольча безпека України в умовах сучасних викликів: монографія. Одеса : ДУ «ІРЕЕД НАНУ», 2023. 291 с.
5. Разумова Г. В., Оскома О. В., Гаража В. І. Формування попиту на ринку молочної продукції України. *Економіка та держава*. 2022. № 3. С. 63-67.

КОНОНЕНКО Жанна Андріївна,
доцент кафедри економічної кібернетики,
бізнес-економіки та інформаційних систем
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський
університет економіки і торгівлі»,
кандидат економічних наук, доцент

МЕТОДИ МОДЕЛЮВАННЯ У ПОБУДОВІ ПРОГНОЗІВ

Методи моделювання використання для прогнозування майбутніх подій та тенденцій на основі історичних даних. Існує безліч методів моделювання, залежно від конкретної проблеми, що вирішується, та типу даних, з якими працюють.

Один із найпоширеніших методів моделювання – це статистичне моделювання. Цей підхід використовує математичні та статистичні методи для аналізу даних та побудови моделей, які можуть допомогти у прогнозуванні майбутніх подій [3].